Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

18. juli 2013 *

»Landbrug — ordningen med importlicenser — forordning (EF) nr. 1291/2000 — artikel 35, stk. 4, litra c) — sikkerhed, der er stillet i forbindelse med ansøgning om udstedelse af licenser — importlicens — forsinket fremlæggelse af bevis for udnyttelsen af importlicensen — sanktion — beregning af det beløb, der fortabes — forordning (EF) nr. 958/2003 — toldkontingenter«

I sag C-211/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Corte d'appello di Roma (Italien) ved afgørelse af 26. marts 2012, indgået til Domstolen den 3. maj 2012, i sagen:

Martini SpA

mod

Ministero delle Attività produttive,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Malenovský, og dommerne U. Lõhmus (refererende dommer) og A. Prechal,

generaladvokat: N. Wahl

justitssekretær: fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. marts 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Martini SpA ved avvocati F. Capelli og M. Valcada

— den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato F. Varrone

— den græske regering ved X.A. Basakou, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved P. Rossi og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

* Processprog: italiensk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 35 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter (EFT L 152, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 325/2003 af 20. februar 2003 (EUT L 47, s. 21, herefter »forordning nr. 1291/2000«).

2 Denne anmodning er indgivet under en tvist mellem Martini SpA (herefter »Martini«) og Ministero delle Attività produttive (herefter »Ministero«) vedrørende størrelsen af den sanktion, der er blevet pålagt for forsinket fremlæggelse af bevis for udnyttelsen af en importlicens.

Retsforskrifter

Forordning nr. 1291/2000

3 Forordning nr. 1291/2000 er blevet ophævet og erstattet af Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter (EUT L 114, s. 3). Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen finder forordning nr. 1291/2000 ikke desto mindre anvendelse på denne tvist. 10. og 12. betragtning til forordning nr. 1291/2000 har følgende ordlyd:

»(10) De fællesskabsforordninger, ved hvilke [import- og eksportlicenserne og forudfastsættelsesattesterne for landbrugsprodukter] er indført, bestemmer, at udstedelse af dem er betinget af sikkerhedsstillelse, som sikrer opfyldelse af forpligtelsen til at indføre eller udføre inden for deres gyldighedsperiode. Tidspunktet, hvor forpligtelsen til at indføre eller udføre er opfyldt, bør defineres.

[…]

(12) Undertiden anvendes importlicenser til at forvalte kvantitative importordninger. Denne forvaltning er kun mulig, hvis der inden for forholdsvis korte frister opnås kendskab til de indførsler, der er foretaget på grundlag af de udstedte licenser. I disse tilfælde er det ikke længere af forvaltningsmæssige grunde, at der kræves bevis for anvendelsen af licenserne, men beviset bliver et væsentligt led i forvaltningen af disse kvantitative ordninger. Beviset føres ved forelæggelse af eksemplar 1 af licensen og i givet fald af partiallicenserne. Det er muligt at føre dette bevis inden for en forholdsvis kort frist. Der bør derfor fastsættes en sådan frist, der gælder i de tilfælde, hvor der i fællesskabsreglerne om licenser, der anvendes til at forvalte kvantitative importordninger, henvises hertil.«

4 Artikel 35 i nævnte forordning indeholder reglerne for den nærmere fremgangsmåde for frigivelse af sikkerhedsstillelsen og fastsætter bl.a., på hvilke betingelser og med hvor stor en andel sikkerhedsstillelsen fortabes. Artikel 35, stk. 2, fastsætter følgende:

»Medmindre andet følger af artikel 40, 41 eller 49, fortabes sikkerhedsstillelsen, når import- eller eksportforpligtelsen ikke er blevet opfyldt, med et beløb, der svarer til forskellen mellem:

a) 95% af den i licensen angivne mængde, og

b) den rent faktisk indførte mængde.

Hvis licensen udstedes pr. styk, afrundes resultatet af beregningen af ovennævnte 95% i givet fald til det umiddelbart lavere hele antal dyr.

Udgør den indførte eller udførte mængde mindre end 5% af den i licensen angivne mængde, fortabes hele sikkerhedsstillelsen.

[…]«

5 Artikel 35, stk. 4, som bl.a. omhandlede følgerne af en forsinket fremlæggelse af bevis for udnyttelsen af licensen, var affattet således:

»4.

a) Det bevis for udnyttelse af licensen, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra a) og b), skal føres inden to måneder efter licensens udløb, undtagen i tilfælde af force majeure.

[…]

b) Det beløb, der fortabes for mængder, som beviset vedrørende eksportlicensen med forudfastsættelse af restitutionen ikke er ført for inden for den i litra a), første led, fastsatte frist, nedsættes med: [forskellige procentsatser i forhold til forsinkelsen af fremlæggelsen af beviset, beregnet pr. måned efter datoen for licensens udløb].

c) I andre tilfælde end de i litra b) nævnte udgør det beløb, der fortabes for mængder, som beviset ikke er ført for inden for den i litra a) fastsatte frist, men som det senest føres for i den 24. måned efter datoen for licensens udløb, 15% af det beløb, der ville have været endeligt fortabt, hvis produkterne ikke var blevet indført eller udført. Har der for et bestemt produkt været licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelsen, anvendes den laveste sats for indførslen eller udførslen ved beregning af det beløb, der fortabes.

[…]«

Forordning (EF) nr. 1162/95

6 Artikel 10 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris (EFT L 117, s. 2), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2333/2002 af 23. december 2002 (EFT L 349, s. 24, herefter »forordning nr. 1162/95«), har følgende ordlyd:

»Satsen for sikkerhedsstillelsen for licenser for de i artikel 1 i [Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn (EFT L 181, s. 21)] omhandlede produkter udgør:

a) 1 EUR/ton for de importlicenser, for hvilke bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, fjerde led, i forordning (EØF) nr. 1766/92 ikke anvendes […]«

Forordning (EF) nr. 958/2003

7 Kommissionens forordning (EF) nr. 958/2003 af 3. juni 2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/286/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Republikken Bulgarien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000 (EUT L 136, s. 3) er blevet ophævet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1996/2006 af 22. december 2006 om tilpasning af en række forordninger om ris- og kornmarkedet som følge af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (EUT L 398, s. 1). Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen finder forordning nr. 958/2003 ikke desto mindre anvendelse på denne tvist.

8 Sjette betragtning til forordning nr. 958/2003 har følgende ordlyd:

»For at sikre en effektiv forvaltning af kontingenterne er det nødvendigt at fastsætte sikkerheden for importlicenser på et ret højt niveau som undtagelse fra artikel 10 i [forordning nr. 1162/95].«

9 Denne forordnings artikel 1, stk. 2, bestemmer følgende:

»Import af majs […] med oprindelse i Republikken Bulgarien, som er fritaget for importtold under toldkontingentet […], kan kun finde sted med importlicens udstedt efter bestemmelserne i denne forordning.«

10 Nævnte forordnings artikel 1a har følgende ordlyd:

»En importør kan kun indgive en enkelt ansøgning om importlicens pr. pågældende periode […] Når en importør indgiver flere ansøgninger, afvises alle disse ansøgninger, og den sikkerhed, der er stillet ved ansøgningernes indgivelse, inddrages af den pågældende medlemsstat.«

11 Samme forordnings artikel 8 fastsætter, at »[s]ikkerheden for importlicenserne omhandlet i denne forordning er på 30 EUR pr. ton«.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

12 Martini var indehaver af en licens, udstedt af den kompetente italienske myndighed den 15. september 2003, til indførsel med nultold af 7 000 ton majs med oprindelse i Bulgarien. I medfør af artikel 8 i forordning nr. 958/2003 stillede dette selskab en sikkerhed svarende til 30 EUR pr. ton i henhold til sine importforpligtelser.

13 Foruden nævnte forpligtelser, hvis opfyldelse ikke er bestridt, var Martini forpligtet til at fremlægge bevis for udnyttelsen af sin licens senest ved udløbet af den anden måned efter datoen for udløbet af licensens gyldighed for at frigive den omhandlede sikkerhedsstillelse. Den 17. februar 2004 vedtog Ministero et dekret, ved hvilket det blev meddelt, at der var sket fortabelse af et beløb på 31 500 EUR, svarende til 15% af denne sikkerhedsstillelse, med den begrundelse, at selskabet ikke havde overholdt den fastsatte frist.

14 Den 20. februar 2004 anlagde Martini søgsmål til prøvelse af dette dekret, idet selskabet anfægtede brugen af det beløb, der faktisk var blevet stillet som sikkerhed for den omhandlede indførsel, som parameter for beregningen af det beløb, der skulle fortabes. Martini var af den opfattelse, at det beløb, der skulle fortabes som følge af den forsinkede fremlæggelse af bevis for udnyttelsen af importlicensen, i medfør af artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000 ikke skulle beregnes på grundlag af den sats for sikkerhedsstillelse på 30 EUR pr. ton importeret produkt, der er indbetalt i den foreliggende sag, men på grundlag af den sats på 1 EUR pr. ton, som generelt anvendes på licenser til indførsel af majs med oprindelse i tredjelande i medfør af artikel 10 i forordning nr. 1162/95.

15 Den 8. marts 2004 opretholdt Ministero nævnte dekret. På forslag af Martini anmodede Ministero dog Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Landbrug om en udtalelse om fortolkningen af artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000. Det fremgår af Kommissionens svar af 20. april 2004, at anvendelsen af den sidste del af denne bestemmelse kun er mulig, såfremt der foreligger endnu en importlicens med en anden sats for sikkerhedsstillelse, der kan anvendes til indførsel på samme vilkår af det omhandlede produkt. I lyset af dette svar opretholdt Ministero indholdet af sit dekret, ved hvilket det blev meddelt, at der var sket fortabelse af sikkerhedsstillelsen.

16 Ved skrivelse af 21. maj 2004 meddelte Martini Ministero, at selskabet var omfattet af betingelserne for anvendelse af den i artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000 fastsatte undtagelse, eftersom det ligeledes var indehaver af en importlicens, der var udstedt for den samme periode og for den samme type produkt med oprindelse i et andet tredjeland end Bulgarien, som henviste til en sikkerhedsstillelse på 1 EUR pr. ton. Følgelig gentog Martini sin anmodning over for Ministero om at beregne det beløb, der skulle erklæres fortabt, på grundlag af den normale sats for sikkerhedsstillelse, der blev anvendt på det omhandlede marked.

17 Ministero fandt dog, at denne anden licens ikke opfyldte betingelserne for anvendelse af undtagelsen, eftersom den ikke var blevet udstedt på grundlag af forordning nr. 958/2003 og ikke angik indførslerne af majs med oprindelse i Bulgarien. Følgelig opretholdt Ministero den 22. juni 2004 endnu en gang sit dekret.

18 Efter at Ministero ved dom af 14. januar 2008 var blevet frifundet i det søgsmål, som Martini havde anlagt ved Tribunale di Roma til prøvelse af nævnte dekret, iværksætte selskabet appel af denne dom ved Corte d'appello di Roma. Denne ret vurderede, at der kunne anlægges flere mulige fortolkninger af de omhandlede regler.

19 Under disse omstændigheder har Corte d'appello di Roma besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 35 i [forordning nr. 1291/2000] fortolkes således, at den i forordningen fastlagte sanktion i form af fuldstændig fortabelse af den sikkerhedsstillelse, som pålægges EF-erhvervsdrivende efter opnåelse af en import- eller eksportlicens vedrørende et produkt, der er omfattet af den fælles markedsordning for korn, forfølger det grundlæggende formål om at forebygge manglende overholdelse af en hovedforpligtelse (eksempelvis den faktiske ind- eller udførsel af de i den pågældende licens anførte korntyper), som de ovennævnte erhvervsdrivende er forpligtede til at overholde med henvisning til den transaktion, for hvilken de har fået udstedt licensen og erlagt den respektive sikkerhedsstillelse?

2) Skal bestemmelserne i artikel 35, stk. 4, i [forordning nr. 1291/2000] for så vidt angår den del, som fastsætter fristerne og procedurerne for frigivelse af den sikkerhedsstillelse, der erlægges i forbindelse med udstedelse af en importlicens, fortolkes således, at i tilfælde af manglende overholdelse af en sekundær forpligtelse, specielt i form af den forsinkede forelæggelse af beviset for en korrekt udført indførsel (og den heraf følgende forsinkede fremsættelse af anmodningen om frigivelse af sikkerhedsstillelsen), skal størrelsen på den anvendte sanktion fastlægges uafhængigt af størrelsen på den specifikke sikkerhedsstillelse, som fuldstændigt fortabes i tilfælde af manglende overholdelse af hovedforpligtelsen vedrørende den pågældende indførsel, idet sanktionen i særlig grad fastlægges under hensyn til det sædvanlige beløb for en sikkerhedsstillelse, som anvendes med hensyn til hovedparten af indførslerne af produkter af samme type, der har fundet sted i løbet af referenceperioden?

3) Skal artikel 35, stk. 4, litra c), i [forordning nr. 1291/2000] for så vidt angår den del, hvori det fastsættes, at »[h]ar der for et bestemt produkt været licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelsen, anvendes den laveste sats for indførslen […] ved beregning af det beløb, der fortabes«, fortolkes således, at såfremt en indførsel af korn er blevet udført korrekt af en EF-erhvervsdrivende, skal den manglende overholdelse af den fastlagte frist for forelæggelse af beviset for den gennemførte indførsel i Fællesskabet sanktioneres med et beløb, der beregnes på grundlag af den laveste sats for sikkerhedsstillelsen, som var gældende på tidspunktet for indførsel af produktet, uafhængigt af, om de særlige toldbetingelser har været anvendt (som anført af Martini) eller udelukkende i tilfælde af at de pågældende særlige toldbetingelser (som anført af den italienske stat) har været anvendt?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

20 Den forelæggende ret ønsker med det første spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 35 i forordning nr. 1291/2000 skal fortolkes således, at formålet med den i denne bestemmelse omhandlede sikkerhedsstillelse er at sikre importforpligtelsen.

21 Det skal i denne henseende bemærkes, at et af formålene med en sådan sikkerhedsstillelse i henhold til tiende betragtning til forordning nr. 1291/2000 er at sikre opfyldelsen af forpligtelsen til at indføre de pågældende produkter inden for importlicensens gyldighedsperiode.

22 Som det fremgår af selve ordlyden af nævnte forordnings artikel 35, stk. 4, tilsigter nævnte sikkerhedsstillelse dog ligeledes at sikre, at bevis for udnyttelsen af licensen fremlægges inden for en bestemt frist. Som 12. betragtning til samme forordning bekræfter, anvendes importlicenser nemlig undertiden til at forvalte kvantitative importordninger, hvilket nødvendiggør, at der inden for forholdsvis korte frister opnås kendskab til de indførsler, der er foretaget på grundlag af de udstedte licenser. Af denne grund bidrager den i artikel 35 i forordning nr. 1291/2000 omhandlede sikkerhedsstillelse ligeledes til forfølgelsen af formålet om forvaltning af de kvantitative importordninger.

23 Det første spørgsmål skal herefter besvares med, at artikel 35 i forordning nr. 1291/2000 skal fortolkes således, at formålet med den i denne bestemmelse omhandlede sikkerhedsstillelse ikke kun er at sikre indførselsforpligtelsen, men ligeledes at bevis for udnyttelsen af licensen fremlægges inden for en bestemt frist.

Det andet og det tredje spørgsmål

24 Med det andet og det tredje spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000 skal fortolkes således, at det beløb, der – i tilfælde af forsinket fremlæggelse af bevis for korrekt udførelse af en indførsel – fortabes for mængder, for hvilke der ikke er ført bevis inden for den i artikel 35, stk. 4, litra a), fastsatte frist, skal beregnes på grundlag af en sats for sikkerhedsstillelse, som faktisk er blevet anvendt i forbindelse med ansøgningen om udstedelse af licensen eller licenserne angående denne indførsel. Med henblik på en sådan fortolkning er den forelæggende ret i tvivl om den eventuelle betydning af den omstændighed, at sikkerheden er blevet stillet på grundlag af en sats, der er højere end den sats, der gælder for andre indførsler af samme type produkter som det indførte produkt, eftersom sidstnævnte produkt er blevet fritaget for betaling af importafgifter.

25 Indledningsvis skal det fremhæves, at ordlyden af artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000 klart angiver, at sanktionen for en forsinket fremlæggelse af bevis for korrekt udførelse af en indførsel som hovedregel svarer til 15% af det beløb, der er stillet som sikkerhed, og som ville have været endeligt fortabt, hvis produkterne ikke var blevet indført. Det følger heraf, at beregningen af denne sanktion som hovedregel skal ske på grundlag af den sats for sikkerhedsstillelse, som faktisk er blevet anvendt i forbindelse med ansøgningen om udstedelse af importlicensen for den indførsel, for hvis udførelse der ikke er ført bevis inden for den fastsatte frist.

26 Det skal dog bemærkes, at artikel 35, stk. 4, litra c), sidste punktum, i forordning nr. 1291/2000 ligeledes fastsætter, at hvor der for et bestemt produkt har været udstedt licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelsen, anvendes den laveste sats for indførslen ved beregning af det beløb, der fortabes.

27 Det er imidlertid vigtigt, at nævnte licenser finder samtidig anvendelse på én og samme indførte mængde. Ordlyden af artikel 35, stk. 4, litra c), sidste punktum, i forordning nr. 1291/2000, og navnlig udtrykket »den laveste sats for indførslen«, udelukker nemlig, at en sats for sikkerhedsstillelse, som ikke finder konkret anvendelse på den omhandlede indførsel (eller endog benyttes med henblik på en licens, som faktisk dækker de indførte mængder), kan indgå i beregningen af den i denne bestemmelse fastsatte sanktion, og det uafhængigt af det forhold, at en sådan sats for sikkerhedsstillelse måtte kunne anses for en »normal sats« for den pågældende type produkt.

28 En sådan fortolkning bestyrkes i øvrigt af den omstændighed, således som anført af Kommissionen, at den i artikel 35, stk. 4, litra c), sidste punktum, i forordning nr. 1291/2000 omhandlede særregel er begrundet i, at de indførte mængder kan substitueres indbyrdes, og at det er vanskeligt at relatere en bestemt licens til én mængde snarere end til en anden. Uden denne særregel ville en kompetent myndighed derfor risikere at pålægge en sanktion for en forsinkelse under anvendelse af den højeste sats i stedet for den laveste sats hvad angår de mængder, på hvilke licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelse finder anvendelse.

29 Følgelig finder nævnte særregel kun anvendelse, når importøren over for den kompetente myndighed samtidigt påberåber sig flere licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelse for én samlet transaktion angående det samme produkt med den samme oprindelse.

30 Under disse omstændigheder skal det fastslås, at flere licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelse finder anvendelse på en indførsel af et specifikt produkt som omhandlet i artikel 35, stk. 4, litra c), sidste punktum, i forordning nr. 1291/2000, når importøren over for den kompetente myndighed samtidigt påberåber sig flere licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelse for én samlet transaktion angående det samme produkt med den samme oprindelse, og den kompetente myndighed konkret er i stand til at anvende disse forskellige satser på en indført mængde.

31 Hvad angår tvisten i hovedsagen skal det bemærkes, at det ikke fremgår af de for Domstolen fremlagte sagsakter, at Martini havde indleveret flere licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelse for indførslen af majs med oprindelse i Bulgarien, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Hvis det forholder sig således, finder den i artikel 35, stk. 4, litra c), sidste punktum, i forordning nr. 1291/2000 omhandlede særregel ikke anvendelse på de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen.

32 Selv hvis det antages, at denne særregel finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i tvisten i hovedsagen, fordi den forelæggende ret konstaterer, at Martini faktisk indleverede flere licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelse for den i hovedsagen omhandlede indførsel af majs, skal det omvendt bemærkes, at udtrykket »den laveste sats for indførslen« som omhandlet i artikel 35, stk. 4, litra c), sidste punktum, i forordning nr. 1291/2000 under hensyn til den generelle karakter af dette udtryk ligeledes omfatter en situation, hvor den sats for sikkerhedsstillelse, der er blevet anvendt ved udstedelsen af en licens med fuld toldsats, er lavere end den, der finder anvendelse ved udstedelsen af en licens med nultold under en præferenceordning som den, der er oprettet ved forordning nr. 958/2003.

33 Henset til ovenstående bemærkninger skal det andet og det tredje spørgsmål besvares med, at artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000 skal fortolkes således, at det beløb, der – i tilfælde af forsinket fremlæggelse af bevis for korrekt udførelse af en indførsel – fortabes for mængder, for hvilke der ikke er ført bevis inden for den i denne forordnings artikel 35, stk. 4, litra a), fastsatte frist, skal beregnes på grundlag af en sats for sikkerhedsstillelse, som faktisk er blevet anvendt i forbindelse med ansøgningen om udstedelse af licensen eller licenserne angående denne indførsel. Med henblik på en sådan fortolkning er det uden betydning, at sikkerheden er blevet stillet på grundlag af en sats, der er højere end den sats, der gælder for andre indførsler af samme type produkter som det indførte produkt, eftersom sidstnævnte produkt er blevet fritaget for betaling af importafgifter.

Sagens omkostninger

34 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

1) **Artikel 35 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 325/2003 af 20. februar 2003, skal fortolkes således, at formålet med den i denne bestemmelse omhandlede sikkerhedsstillelse ikke kun er at sikre indførselsforpligtelsen, men ligeledes at bevis for udnyttelsen af licensen fremlægges inden for en bestemt frist.**

2) **Artikel 35, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1291/2000, som ændret ved forordning nr. 325/2003, skal fortolkes således, at det beløb, der – i tilfælde af forsinket fremlæggelse af bevis for korrekt udførelse af en indførsel – fortabes for mængder, for hvilke der ikke er ført bevis inden for den i denne forordnings artikel 35, stk. 4, litra a), fastsatte frist, skal beregnes på grundlag af en sats for sikkerhedsstillelse, som faktisk er blevet anvendt i forbindelse med ansøgningen om udstedelse af licensen eller licenserne angående denne indførsel. Med henblik på en sådan fortolkning er det uden betydning, at sikkerheden er**

blevet stillet på grundlag af en sats, der er højere end den sats, der gælder for andre indførsler af samme type produkter som det indførte produkt, eftersom sidstnævnte produkt er blevet fritaget for betaling af importafgifter.

Underskrifter